

meer ernstige dwangmiddelen over te gaan, die voor een eervolle vrede nodig zijn. Deze zijn te vinden in de geheime besluiten van 16 juli, 6 augustus en 14 oktober 1763. Enerzijds moeten ze [fol. 1753] binnendringen van buitenaf verhinderen door de voornaamste toegangen aan het strand te bezetten, anderzijds het hof van Kandy door van alle kanten op te rukken dwingen tot een akkoord. Gouverneur Lubbert Jan van Eck zal het opperbevel hebben. In het voorjaar was zo'n expeditie door het aflopen van het droge seizoen en de daarop volgende regens, die ziektes veroorzaken, onmogelijk geweest. Om het hof van Kandy in een goede stemming te brengen, opdat het tijdens de regentijd zou afzien van het toelaten van vreemde naties, is ingestemd met een bestand. Naar aanleiding van de bevelen in het voorjaar en de wijzigingen van de eerder gegeven richtlijnen, alsmede van zijn voorstel betreffende de koning, verzocht het bestuur vooral te overwegen)

---dat den vorst (gelijk voorwaarts is geadvanceert) nooyt tot den afstand van Putelang veelmeer tot eenig ander beding sal over te halen zijn, voor en al eer dien trotsen koning door magt van wapenen daartoe werd geconstringeert. En het dus ook altoos een eguaal embras voor de Compagnie sal uytleveren, of men den koning bij reüsité van Compagnies wapenen een jaarlijks tribut van een à twee eliphanten komt op te leggen na vorige exempelen, of dat men hem daarvan excuseerd, al was het maar om het considerabel onderscheyd en gerustheyd voor de Compagnie in den aanstanden, dewijl in soo een geval alle vergesogte voorwendsels van vreemde natiën, die z' alleen thuys brengen op 's vorsten onafhangelijkheyd daardoor soude vervallen zijn.

Fol. 1753v-1754r.

(Voor de overwegingen betreffende de stranden wordt verwezen naar de geheime brief van het bestuur van 30 september en het relaas van 16 juli 1763, waarin melding wordt gemaakt van een verdrag tussen de koning en de Engelsen. Daarom is dringend om 150 Europese en 150 inlandse soldaten gevraagd om Trincomale te versterken. De militairen die onlangs met de hoeker Meermin en het schip Jonge Lieve waren aangevoerd en buiten die nog met de Damzicht verwacht werden, waren niet voldoende om de 380 man die in 7½ maand waren overleden, te vervangen. Dan waren er ook nog net zoveel zieken. Het bestuur meende dit te moeten mededelen, [fol. 1755] omdat een expeditie daarvan afhing. Hoewel het nemen van besluiten tot het voorjaar was uitgesteld, is op 13 december 1763 vastgesteld om met de Vrouwe Petronella, die volgens besluit van 16 december onderweg Nagapattinam zal aandoen en dan naar Trincomale zal gaan, de met de Huis ten Donk aangekomen officieren, kapitein Nicolaas George van Deden, kapitein-luitenant Carel Frederik van Kemphen en kapitein-luitenant Carel Johan Willem baron van Goebel, en vaandrig Jan Godlof Willem Hendriks met 100 militairen te zenden. Daarvan komen er 47 met dat schip en de overigen uit de soldaten die nog verwacht worden. Hopelijk zal dat met nog 100 te rekruteren oosterlingen voldoende zijn. Er waren volgens de brief van 13 november 1763 van het bestuur en de geheime resolutie van 4 november 1763 ook al ernstige onenigheden tussen de thevar van Rameswaram en diens rijkskanselier, die door de concurrenten van de Compagnie gevoed worden. Een zeker relaas van een tandil meldde [fol. 1756] dat er twee Engelse schepen in de bocht van Tondi waren verschenen en dat die rijkskanselier het eiland Pamban met 400 man had bezet, zonder de wacht van laskaren van de Compagnie enig leed te berokkenen. Welke tegenmaatregelen het bestuur heeft genomen zal om meer dan één reden verzwegen worden. Waarschijnlijk zullen Heren XVII daarover al voor de aankomst van deze brief geïnformeerd zijn. Het is weer eens een staaltje van het bedenkelijke gedrag van Compagnies machtige burens dat, volgens het rapport van kapitein Van de Born, de patronen die de Kandyanen bij hun aanval hebben gebruikt, van papier met een Engelse tekst waren. Dat stond ook in de geheime brief van 16 februari 1763, terwijl de geheime resolutie van 3 maart meldt dat er onder de zeven kanonnen die te Matara zijn veroverd, een Engelse 12-ponder was. Men zwijgt er maar over hoe erg dat kan worden, mochten de lang verwachte troepen niet komen. Dat blijkt uit de strekking van de brief van 14 juni van admiraal Samuel Cornish aan Lubbert Jan van Eck, samen met het antwoord gevoegd bij het geheime besluit van 16